

Závěrečné domácí sprinty si Petr Kačírek užil

Domácí sezona v automobilových soutěžích sice kvůli proticovidovým opatřením přišla o populární Pražský Rallysprint, ale další restrikce nepřišly, a tak si pražský Duck Racing Petra Kačírka užil jak jubilejní XX. Setkání mistrů v Sosnové u České Lípy, tak vůbec poprvé i VHS Mikuláš Rally ve Slušovicích.

V Sosnové chyběl krůček k postupu

Na poslední dva ročníky Setkání mistrů má Petr Kačírek příjemné vzpomínky. Loni stál poprvé na stupních vítězů, když v boji o třetí místo porazil ostříleného Poláka Grzegorza Grzyba, a rok před tím se probojoval do semifinále, kde podlehl Václavu Pechovi.

Letos při pohledu na startovní listinu třídy T1, ve které bylo přihlášeno jedenáct ostřílených a také výrazně mladších jezdců, bylo třiapadesátiletému Petrovi jasné, že postup nebude vůbec jednoduchý.

„Fabii R5 jsme připravili pečlivě. Na předešlé šotolinové Lausitz Rallye dostala pořádně zabrat. Musela se vyčistit a upravit, ale mechanici odvedli výbornou práci, Fabie jela perfektně. V pátek přišlo, ale s mokkými pneumatikami problémy nebyly, takže jsem se těšil na zajímavý sobotní souboj. Jenže ráno už nepršelo a trať byla jen vlhká. A tak jsme všichni začala zvažovat, jaké pneumatiky nasadíme, jestli slíky, media, mokré. Já dal na první sérii media a asi jsem to s pneumatikami trochu prokaučoval.

Vůbec jsem se v první sérii netrefil. Pneumatiky byly měkké a klouzaly. Na druhou sérii jsem to změnil. Zrychlil jsem, ale ztrátu už nedohnal“, poznamenal Petr Kačírek.

Ve volném tréninku zajel se Škodou Fabia R5 šestý čas ve své třídě. Následovaly dvě série jízd o postup do semifinále. O pořadí rozhodoval součet obou časů. V první sérii Petr Kačírek jel proti Martinu Semerádovi se Škodou Fabia Rally2. Marin si připsal čas 1:23,72, Petr 1:25,22. Ve druhé sérii jízdy nastoupil proti Petru Semerádovi, mladšímu bratru Martina. Pilot Duck Racingu oproti předcházející jízdě zrychlil, zajel čas 1:24,96, ale Semerád byl o ještě chloupek rychlejší. Petr Kačírek tak celkovým časem 2:50,18 obsadil šesté místo, Petr Semerád (2:48,27) páté a Martin Semerád (2:47,16) postupovou čtvrtou příčku. Nakonec se ale do semifinále

dostal i Petr Semerád, když nejrychlejší jezdec v kvalifikaci David Střítecký odstoupil pro poruchu motoru.

„Od semifinále mě letos dělilo 1,5 s. O tolik byl Petr Semerád nakonec rychlejší. Ztráta nebyla nijak velká a potěšily mě skalpy Jana Černého, Březíka a Cvrčka. Takže jsem nakonec odjížděl spokojený. Absolvoval jsem vydařený závod, a navíc potěšil i partnery týmu, které jsem už tradičně v pátek mohl na okruhu v Sosnové svěst v naší závodní Fabii R5. Jubilejní Setkání mistrů se vydařilo i zásluhou organizátorů, kteří měli vše pečlivě připravené, ale na to jsme si už tady zvykli. Co všechny jezdce určitě letos potěšilo, že pořadatelé v nelehké covidové době nám odпустили startovné. Velice příjemné bylo i páteční večerní posezení se všemi závodníky. Bylo vidět,

že se v Sosnové sešla velmi dobrá parta, která si rozumí a umí se pobavit. O to víc se těším na příští ročník“, řekl Petr Kačírek.

Ve Slušovicích v první desítku

Původně neměl Petr Kačírek Mikulášskou rallye v plánu. S celým týmem se chystal na Pražský rallyesprint. Ten byl ale zrušen, a tak se rozhodl uzavřít domácí sezonu v soutěžních sprintech koncem listopadu ve Slušovicích. „Čekala mě premiéra. Z našeho týmu tady startoval jen Václav Kopáček, kterému jsem půjčil naši Fabii R5 a on skončil třetí. Když jsem si připravoval rozpis na Bernardýnské RZ, nikoho ze soupeřů jsem nepotkal. Z toho jsem usoudil, že jsem ve startovním poli asi jediný, kdo netuší, co ho na trati čeká. Ostatní to znají tak dobře, že by ji odjeli i

poslepu. O to víc jsem se začal těšit na nadcházející bitvu“, řekl Petr Kačírek.

Na jezdce čekalo šest rychlostních zkoušek. Dvakrát se jela známá Dostihovka kolem dostihového závodiště ve Slušovicích. Měřila 5,77 km. Třikrát jezdci absolvovali Bernardýnskou, která měřila 4,3 km. Zpestřením pak byla jen něco přes kilometr dlouhá Mikulášská vložka.

„V pátek při tréninku sněžilo, v sobotu už ne a zůstala vlhká trať. Pokud jde o pneumatiky, zvolil jsem „bezpečnou“ variantu a nasadil zimní plášť Monte Carlo, který se používá jako kompromis, když na trati chvíli leží sníh, který vystřídá led a pak zase bláto. Jak jsem si všiml, každý volil něco jiného, od slišků přes řezané slišky, zimní i mokré pneumatiky. Moje zimní pneumatiky nebyly to pravé. Na trati bylo jen vlhko. Na brzdy to bylo nepříjemné, v zatáčkách se o ně nedalo opřít. Na Dostihové rychlostní zkoušce to ještě šlo. Na Bernardýnské jsem při prvním průjezdu trefil retardér a ztratil asi 25 s. Bylo mi jasné, že na soutěži, která nemá ani třicet kilometrů, s takovou ztrátou už uspět nemůžeme. Byli jsme na 15. místě. Ale bojovali jsme se spolujezdkyní Petrou Řihákovou dál. Vyměnili jsme pneumatiky za mokré a zlepšilo se to. Hlavně ale řada soupeřů začala mít při druhém průjezdu problémy. Takže jsme se vrátili do první desítky. Jeli jsme v pohodě a v cíli jsme skončili devátí absolutně. Nebýt špatné volby pneumatik v úvodu, mohli jsme myslet na víc, ale hlavně, že jsme se s Petrou hezky svezli“, dodal Petr Kačírek.

Doma se rozloučil se sezonou hezkým výsledkem, ale žádnou zimní přestávku před sebou neměl. Týmová Fabia R5 za pár dní už nabrala směr Spojené arabské emiráty, kde v lednu čekal Petra vstup do mezinárodního šampionátu.

Text: Karel Malina

Foto: archiv Duck Racing Týmu

